

Těžko uvěřitelné Válkovo přiznání. Žantovský zveřejňuje

- CZ24 News | 7. února 2022

ČESKO: Z celé plejády textů tohoto týdne o protlačení novely pandemického zákona Poslaneckou sněmovnou si Petr Žantovský vybral článek, který je typickým příkladem toho, jak se v našich médiích o takové akci informuje. Všiml si také sotva uvěřitelného přiznání ministra zdravotnictví Vlastimila Válka. Pozastavuje se i nad tím, jak může nějaký novinář označit mnohaleté snažení matky o vrácení synů za bezmála deset let mediální exhibice, kterou poškozovala právě své děti.

Valnou část tradičního přehledu mediálních zajímavostí tentokrát zabere dění kolem pandemického zákona. „Iniciativa Chcipl PES zorganizovala několik demonstrací v průběhu dvoudenního projednávání novely, a to v oblasti Malostranského náměstí a poblíž Sněmovny. Pro tuhle reflexi jsem si vybral článek, který vyšel v Seznam Zprávách, protože je **typickým příkladem toho**, jak se v našich médiích o takové akci informuje. Je jasné, že ta akce je trnem v oku příznivcům pětikoalice v médiích a politiky autoritativního rozhodování o občanech a jejich právech. To je něco, co jsme tu dlouho neměli. Pamatujeme si to z období před rokem 89, kdy se takhle inženýrsky od stolu na nějakém sekretariátu rozhodlo, že lidé budou smět, či nesmět to, či ono. Pak jsme si zvykli, že existuje nějaký Parlament, Ústava, legislativa, a ta se musí dodržovat. A celkem o tom nikdo nepochyboval,“ uvádí Petr Žantovský.

Najednou jsme však v situaci, kterou ve své reflexi velmi dobře popsal bývalý prezident Václav Klaus. „Jde o situaci, kdy úřední úkon nějakého ministra je postaven nad zákon, ba dokonce nad Ústavu. A ten ministr má mít právo podle pandemického zákona použít všechny možné prostředky včetně jakéhokoli dočasného účelového zákazu sdružování a podobně, které jsou garantovány naší Ústavou, jenom proto, že se mu v tu chvíli to zdá být dobré. Ono se to pak podloží nějakou záminkou jako covid-19, ale to může být opravdu jenom záminka. Ve skutečnosti může jít o snahu umlčet lidi, kteří nemluví v souladu se všeobecně uznávaným politickým kánonem. To znamená, že to může vést k diktatuře nějaké stranokracie,“ upozorňuje mediální analytik.

Pandemický zákon má znemožnit obranu proti opatřením

Článek se opakovaně vrací k maketám šibenic, ačkoli pořadatelé prohlásili, že s nimi nemají nic společného a distancovali se od nich. „Politolog Miroslav Mareš v článku správně upozornil, že jedna věc je, co chtějí organizátoři demonstrací, a druhá věc, co dělají různí lidé, kteří zneužijí takovou akci ke své vlastní exhibici nebo k vyjádření svého názoru jakkoli nevhodným způsobem. To, že se šibenice v textu objevují několikrát, považují za psychologickou hru, aby se navodila představa, že všichni, kdo na demonstraci byli, jsou víceméně zločinci, co jdou po krvi našich ‚milovaných‘ politiků a s nimi spolčených lékařů určité názorové skupiny. To je manipulativní technika, kterou známe z komunismu, vzpomeňte na ztroskotance a zaprodance. Když chtěl režim ukázat, že disidenti jsou zlí a nebezpeční, tak na ně spustil bandurskou v tomto rétorickém smyslu. Ale jestliže potřebujete k denuncování druhého takovou triviální záminku, tak to znamená, že nemáte racionální argumenty,“ míní Petr Žantovský.

V textu našel povícero příkladů, které jdou směrem totalitarizujícího uvažování. „Zaujala mě věta, kterou později rozvinul možná i s nechtěnou upřímností ministr Válek. „Ministerstvo zdravotnictví v průběhu minulého roku zvolilo taktiku vydávání stále nových opatření tak, aby je soudy nestíhaly rušit“. To je velmi zásadní věta, protože pokud ministerští úředníci zvolí taktiku, aby obešli další

ústavní právo každého člověka bránit se před soudem proti nějakému nespravedlivému úkonu, tak co to vypovídá o demokratičnosti uspořádání v naší zemi? A sám pan Válek vlastně udělal coming out, když řekl, že smyslem pandemického zákona je, aby už nebylo možné se proti těm jednotlivým opatřením bránit. Ministerstvo tedy něco rozhodne a nebude to soudně přezkoumatelné. Na tuhle okolnost kriticky poukázal také advokát Tomáš Nielsen. Je to v rozporu s Ústavou, a na to bychom neměli zapomínat, když se o tom mluví," zdůrazňuje mediální odborník.

Klacek na mlácení odpůrců a nemusí jít o pandemii

Povšiml si, že na několika místech článku se píše, že za spolkem Chcíp PES stojí Jakub Olbert, který má hodně peněz, Jiří Janeček, bývalý hoteliér, a že v celém tom protestu jde od začátku jenom o peníze. „Tak jsem si vzpomněl na slavný Jakešův projev na Červeném Hrádku o paní Zagorové, kolik bere peněz. To byl sprostě propagandistický pokus zaměřit negativní pozornost veřejnosti proti zpěvačce, která v té době podepsala Několik vět. Úplně stejná je dikce tohoto článku, že jde jen o peníze, i když se ohánějí slovy o obraně svobod a práv. Na to bych replikoval, že dle Ústavy jednou z hlavních svobod je svoboda nakládat se svým majetkem, rozvíjet ho a svoboda podnikat. Jestliže je toto právo omezováno pandemickými zákony a úředními opatřeními, tak jde o ochranu práv a svobod. Můžeme se snadno dočkat, že už nepůjde jen o to, že zavřou hospody, ale že zavřou lidi v domácnostech, že znemožní, jako jsme zažili v lockdownu, setkávání, shromažďování a třeba i úplně mezilidskou komunikaci," obává se Petr Žantovský.

Mezitím nám eurokomisařka Věra Jourová a spol. hrábnou do svobody internetu, takže si už nebudeme moci psát ani články nebo e-maily. „Je tu také kampaň za školení důchodců, aby lépe rozuměli těm dnešním jediným pravdám, takže to celé směřuje do jediného slova. A tím slovem je totalita. Je smutné, že se skoro v celé Evropě rozvolňuje, ruší se covidová opatření, ale u nás se přitvrzuje. Vyrábí se klacek, kterým se budou mlátit odpůrci, a to už nemusí jít o pandemii. Oni totiž ten zákon mohou použít i v okamžiku, kdy se lidé začnou bouřit, až dostanou první kvartální složenky za energie, které jsme, abychom se zalíbili Bruselu, prohráli systémem, že Maďarsko platí za plyn pětkrát méně než my, přitom jde o posttotalitní stát jako my, který má stejná východiska a stejné startovací možnosti jako my. Jenom je umí využívat, zatímco my ne. Proč asi?" ptá se mediální analytik.

Žádná žurnalistika. Jen sprostota a propagandismus

Nemohl přehlédnout ani to, že autor článku se velmi pohoršuje nad účastí exposlance Lubomíra Volného nebo Adama B. Bartoše na demonstraci. Trnem v oku byl i další účastník: „Vedení hnutí Chcíp PES, včetně předsedy Olberta, se nevyhýbá ani spolupráci se Žarkem ‚Raptorem‘ Jovanovičem, kterého mnozí obviňují z cíleného šíření dezinformací ve prospěch Ruské federace“. „Takže toto je myšlení Seznam Zpráv. Někdo někoho obviňuje, tak je to pravda. A samozřejmě si neodpustili dodat, že účastníkem těchto aktivit je také Daniel Landa, který ‚v devadesátých letech se svojí skinheadskou kapelou Orlík šířil rasismus‘. Asi by bylo dobré vědět, že to bylo v úplném počátku 90. let. V Orlíku byl kytaristou také herec Národního divadla David Matásek. A je zvláštní, že nikomu jinému než Landovi se tahle nálepka nepřisívá, jen jemu to budeme po třiceti letech připomínat. Je to sprostota, propagandismus, a není to v žádném případě žurnalistika," tvrdí Petr Žantovský.

V závěru článku je citován politolog a expert na extremismus Miroslav Mareš, že to může vést k další radikalizaci těch lidí, třeba i směrem k násilí. „Míněny jsou zase ty makety šibenic, které se na demonstracích objevily. Ano, každá totalita, když nastupovala a chtěla něco změnit v toku dějin, tak do podobných spontánních akcí či aktivit nasměrovala své provokatéry. Jen připomenu 33. rok požár Říšského sněmu. V roce 1939 opět nacistická provokace přepadení Gliwic. V roce 89 pražská Národní třída a agent StB Zifčák. Nemusím pokračovat dál. Já si opravdu dokážu představit, aniž chci

konstruovat nějaké konspirační teorie, že ti lidé se šibenicemi tam byli posláni záměrně, aby byl argument proti té spontánní lidové aktivitě," přiznává mediální odborník.

Bez dalšího odejme v cizí zemi syny matce a strčí je k adopci

Druhé téma rozezvučel článek „Případ Barnevernet vs. Michaláková je u konce. Děti vyhrály“, který vyšel na webu A2larm. „To, že Evropský soud pro lidská práva rozhodl, že Barnevernet nepochybil v případě odebrání dětí paní Michalákové, je spíše zpráva o tomto soudu pro lidská práva. Vůbec si nejsem jist, že by měla taková instituce existovat, protože každá země má trochu jiné nahlížení na mezilidské soužití. A aby nějaký nadsoud rozhodoval o tom, co se děje od Španělska až po Skandinávii, není správné, takhle by Evropa fungovat neměla. Mě na tom článku nejvíc vyděsilo, že autor se velmi zásadně a velice radikálně přiklání k tomu rozsudku, k výkonu činnosti norské sociální služby Barnevernet, ale přitom v podstatě bez argumentů odsuzuje paní Michalákovou. Je podivuhodné, že se tady někdo vyjadřuje v neprospěch zájmů české občanky a ve prospěch norského sociálního úřadu,“ říká Petr Žantovský.

Nedokáže takový postoj pochopit. „Interpretuji si to pouze tak, že autor je exhibicionista, který má pocit, že když se zavrtá hlouběji do tlustého střeva Evropské unie, bude úspěšnější, oceňovanější a budou ho čekat zářné zítřky. Celý článek je v podstatě o tom, že jediný viník celého problému je paní Eva Michaláková. Autor se rozhořčuje nad tím, jak je možné, že paní Michaláková má v Česku poměrně značnou mediální odezvu, že se za zájmy navrácení dětí do jejich původní rodiny postavila řada českých politiků, třeba Tomáš Zdechovský nebo senátorka Jitka Chalánková. Pohoršuje se nad tím, že paní Michaláková zveřejňovala fotky se svými dětmi. No, pochopitelně, protože přece měla zapotřebí seznámit veřejnost s tím, co to je za příběh, co to je [za emocionálně zdrcující kauzu](#), která bez dalšího odejme v cizí zemi děti matce a strčí je k adopci a víceméně znemožní matce se s nimi jakkoli vídat nebo stýkat,“ připomíná mediální analytik.

Bojovala o své děti, pro A2larm to byla mediální exhibice

Celé to považuje za něco tak sociálně inženýrského, že by to do žádné normální demokratické společnosti vůbec patřit nemělo. „Přitom se dočteme, že to, že Michaláková se snažila seznámit veřejnost se svou kauzou, tak to je ‚bezmála deset let mediální exhibice, kterou Michaláková poškozovala právě své děti‘. To jsem vůbec nepochopil, o co autorovi jde. A myslím, že to poslední, o co by mu opravdu šlo, by bylo dobro těch dětí. Autor do článku spláchl i snahu o zrušení kojeneckých ústavů. Ty jsou a předtím i v Československu byly velmi tradiční zařízení, které samozřejmě nemůže v nikom vyvolávat nadšení, protože se v něm nacházejí děti krátce po narození, které byly ohroženy na své existenci tím, že pocházely z kriminálních rodin nebo sociálně nejslabších a neschopných postarat se o jejich základní potřeby. A jestliže za jejich zachování bojovala senátorka Chalánková a proti anarchistický server A2larm, tak je jasné, na které straně bije mé srdce, podotýká Petr Žantovský.

Závěr by mohl být brán jako humoristická glosa, pokud by ovšem nešlo o tak vážné téma. „Je to nechtěný humor, ale je neuvěřitelný. Ve čtvrtek jsem se na iDnes dočetl toto: ‚Bílý dům už nebude mluvit o možné ruské invazi jako o bezprostředně hrozící. Ve středu to řekla jeho mluvčí Jen Psakiová. Tento obrat se podle ní dá vyložit tak, že Washington ví, že se ruský prezident Putin už rozhodl na Ukrajinu zaútočit.‘ A dále říká: ‚My jsme termín bezprostředně hrozící invaze přestali používat, protože jsme, myslím, naznačili něco, co jsme naznačit nechtěli, tedy to, že víme, že prezident Putin se už rozhodl pro invazi. [A my stále nevíme](#), jestli se rozhodl.‘ Tak to je neuvěřitelný myšlenkový konstrukt, který mi navrhuje na parafrázi slavného Sókratova výroku ‚Vím, že nic nevím‘,“ uculuje se mediální odborník.

Vymlátit Ukrajinu jako Irák a pak bohatnout na jejím obnovení

Zamýšlí se nad tím, co tím tak asi mluvčí chtěla říct. „Tak Psakiová prohlásila jménem Bílého domu asi toto: My víme, že nevíme, že víme, že nevíme a teď se v tom kruhu motá a znamená to jenom jediné, že skrývá tu agresivní formu propagandy, kterou roztáčí americká strana proti Rusku. Tohle tvrzení dokazuje další text toho článku, že totiž Spojené státy mají neshody s ukrajinskou stranou ohledně toho, jak nejlépe popsat nebezpečí ze strany Ruska. Zatímco americký prezident Biden tvrdí, že Putin je kdykoli připraven poslat vojáky přes hranici, ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj vyhlídky na bezprostřední hrozbu války bagatelizoval. Když Psakiová minulý týden o možném ruském útoku mluvila jako o ‚bezprostředně hrozícím‘, rozčílila ukrajinské vedení,“ odkazuje Petr Žantovský na informace z článku.

Volodymyr Zelenskyj dal totiž najevo, že s ní nesouhlasí a že takový popis situace vyvolává paniku a ekonomickou nestabilitu. „Nu ovšem, pane prezidente. To je totiž ten záměr vyvolat paniku a ekonomickou nestabilitu, donutit Ukrajinu k válce, dohnat ji tam za každou cenu, kde se sešrotují prastaré armádní zbytky Spojených států a jiných zemí, vymlátit Ukrajinu, jako vymlátili Irák, a pak se podílet na státních zakázkách na jejím oživení. To je přece logika války. Válka je přece největší byznys na světě, protože něco zničíte a pak si necháte dlouho a za velkých úroků platit za to, že to obnovujete. To je něco mimo jakoukoli morálku a emocionální pochopení. Tady se nám Psakiová v podstatě podřekla, že vlastně nevědí nic, ale žvaní nesmysly prostě proto, že to potřebují pro svou propagandu. Tak abychom to o Spojených státech věděli,“ uzavírá mediální analytik.

[ZDROJ](#)